

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/114/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311210070
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5311210070.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. N. XXXX/XC, P. X - F. U., proti odporcovi: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 2.904,48 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/191/2011-85 zo dňa 19.08.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, aby uložil odporcovi povinnosť uhradiť mu sumu 2.904,48 eur, v celom rozsahu zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd vec posúdil v zmysle ust. § 657, § 658 Občianskeho zákonníka.

Zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou, ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou. Navrhovateľ tvrdil, že na žiadosť odporcu si dňa 24.11.2006 zobral vo VÚB banke kontokorentný úver vo výške 1.659,70 eur na kúpu motorového vozidla značky Citroën odporcom. Odporca sa mal zaviazat' predmetný úver VÚB banke splácať. Nakoľko však odporca úver nesplácal, spoločnosť EOS KSI Slovensko s. r. o., ktorá pohľadávku od Všeobecnej úverovej banky a. s. odkúpila, vyzvala navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.904,48 eur, preto navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie tejto sumy spoločnosti EOS KSI Slovensko s. r. o. Odporca tieto tvrdenia navrhovateľa poprel, uviedol, že sú nepravdivé. Od odporcu si žiadne finančné prostriedky nepožičal. Zo strany navrhovateľa ide o špekuláciu z dôvodu jeho finančných problémov. Odporca potvrdil, že si v roku 2006 zakúpil motorové vozidlo značky Citroën, avšak nie v novembri 2006, ale v lete, a to za finančné prostriedky, ktoré mal našetrené na vkladnej knižke. V októbri 2006 si spolu s bývalou manželkou zobral pôžičku v Dexia banke Slovensko a. s. vo výške 3.319,39 eur, čo preukázal predložením Úverovej zmluvy č. 31/55/06 zo dňa 25.10.2006. Z tejto pôžičky financoval kúpu motorového vozidla značky Škoda Fabia. Zo Zmluvy o spotrebnom úvere č. UZF/06/93696 zo dňa 27.10.2006, ktorá sa nachádza v spise ČVS:ORP-2624/ZV-ZA/2011, mal súd preukázané, že predmetom financovania podľa tejto zmluvy je ojazdené motorové vozidlo Škoda Fabia. Navrhovateľ v priebehu konania súdu nepredložil, resp. nenavrhol žiaden dôkaz, ktorým by preukázal svoje tvrdenia spočívajúce v tom, že mal odporcovi požičať finančnú čiastku 1.659,70 eur na kúpu motorového vozidla značky Citroën.

Tvrdil, že jemu žiadne finančné prostriedky zo strany banky vyplatené neboli. Nevedel sa však vyjadriť, či a kedy boli finančné prostriedky zo strany banky vyplatené odporcovi, taktiež nevedel uviesť, či bol pri tom, keď mali byť odporcovi finančné prostriedky vyplácané. Nevedel sa vyjadriť ani k tomu, kedy si odporca kúpil motorové vozidlo značky Citroën. Odporca uviedol, že si motorové vozidlo zn. Citroën kúpil v lete 2006, čo navrhovateľ nevyvrátil, avšak k pôžičke malo podľa vyjadrení navrhovateľa dôjsť až v novembri 2006. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že v októbri 2006 si odporca zakúpil motorové vozidlo Škoda Fabia na leasing. Odporca tvrdil, že akontáciu zaplatil z úveru, ktorý si vzal spolu s bývalou manželkou v Dexia banke a. s. niekoľko dní pred uzavretím zmluvy o spotrebnom úvere s leasingovou spoločnosťou, čo vzhľadom na bezprostrednú časovú súvislosť považoval súd za vierohodné. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom k tomu, že odporca si kúpil motorové vozidlo zn. Citroën v lete 2006, čo navrhovateľ nespochybnil, ani nevyvrátil a motorové vozidlo zn. Škoda Fabia si kúpil v októbri 2006, nebol dôvod na to, aby žiadal od navrhovateľa v novembri 2006 požičanie finančných prostriedkov na kúpu motorového vozidla zn. Citroën, keďže už vtedy mal toto motorové vozidlo kúpené, a okrem tohto mal kúpené aj motorové vozidlo zn. Škoda Fabia. Jedným zo základných predpokladov úspechu v sporovom konaní je unesenie dôkazného bremena, teda faktického preukázania tvrdených skutočností. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností nesie ten účastník konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ak teda navrhovateľ uplatnil svoje právo na zaplatenie pohľadávky voči odporcovi na súde titulom zmluvy o pôžičke, bolo jeho povinnosťou preukázať súdu, že skutočne došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, že finančné prostriedky odporcovi odovzdal a tieto mu odporca v dohodnutej dobe nevrátil. Navrhovateľ však žiadnu z týchto skutočností súdu nepreukázal, ani nenavrhol žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Odporca tvrdenia navrhovateľa, ktoré boli často nejednoznačné, nakoľko na viaceré skutočnosti si už nepamätal, rozporoval a vykonanými dôkazmi tvrdenia navrhovateľa výrazne spochybnil. Odporca navrhoval doplnenie dokazovania predložením vkladnej knižky, na ktorej mali byť finančné prostriedky, z ktorých mal financovať kúpu motorového vozidla zn. Citroën, nakoľko však navrhovateľ je povinný navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, tieto navrhovateľ súdu neoznačil, nepredložil, považoval súd predmetný návrh odporcu na doplnenie dokazovania za nadbytočný, nakoľko by pojednávanie muselo byť odročené, preto súd v záujme zásady hospodárnosti konania tento návrh odporcu zamietol. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke vôbec došlo, že finančné prostriedky odovzdal odporcovi, a preto súd návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Na záver súd poznamenáva, že navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny tretej osobe - spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o., ktorá ani nie je účastníkom konania.

Odporca bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto má nárok na náhradu trov konania. Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie navrhovateľ. Uvádza, že jeho syn je klamár, matka mu nemohla založiť vkladnú knižku, pretože peniaze, ktoré mala, prepila a prehrala v automate. Poukazuje na to, že keď sa dostal do nemocnice, boli mu poskytnuté peniaze zo sociálky na stravu a zaplatenie bytu, teraz to vrátil cez exekúciu. Ani jedno dieťa mu nepomohlo. Keď sa odporca doučil a zamestnal, dával mu svoje stravné lístky na obedy. Istý čas bývali spolu na ubytovni, kde mu syn robil podrazy. Zadržíava mu jeho výplatu a pracovnú zmluvu. Peniaze zo živnosti zostávali na účte, nevybral si ani jednu korunu. Nesúhlasí s rozsudkom Okresného súdu Čadca.

Na výzvu súdu, aby odstránil vady odvolania, uviedol, že odporca nepreukázal, odkiaľ mal peniaze na kúpu auta značky Citroën, ktoré kúpil v bazáre na Bratislavskej ulici za 50.000,- korún. Toto si požičal od navrhovateľa. Syna viackrát žiadal o požičanie peňazí, naliehal na stretnutie v Žiline pri VÚB, kde mu chodil dôchodok a zvlášť na účet ako živnostník. Zároveň mu zadržíava výplatu a pracovnú zmluvu. Keď to odporcovi pripomenul, dal ho zmlátiť v Žiline vo večerných hodinách, kde žil ako bezdomovec. Druhé auto kúpil odporca na leasing. Neverí, že mu jeho matka založila vkladnú knižku.

Odporca vo vyjadrení uvádza, že odvolanie pokladá za účelové a nedôvodné, ako aj za zmätočné, pretože navrhovateľ v ňom neuvádza ani jeden dôvod, prečo by mal byť rozsudok Okresného súdu v

Čadci zrušený a prečo je nezákonný. Čo sa týka bremena tvrdenia, produkovania dôkazov, to je vecou strany navrhovateľa, k tomu sa preto odporca nevyjadruje, avšak ho hnevá, pokiaľ ho vlastný otec osočuje a uvádza v odvolaní bludy. Má za to, že odvolanie je nedôvodné a žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok potvrdil.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. rozsudok potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Krajský súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keď skutkové a právne závery okresného súdu sú vecne správne a nie je žiaduce, aby odvolací súd túto argumentáciu opakoval.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolacie dôvody uvedené navrhovateľom sa nedotýkajú dôvodov, na základe ktorých okresný súd žalobu navrhovateľa zamietol. Odvolacie dôvody sa prevažne dotýkajú morálnych aspektov vzťahu navrhovateľa a odporcu, ktoré sú však z aspektu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa, z ktorého dôvodu bola žaloba zamietnutá, irelevantné.

Každý účastník sporového konania má v zásade dve povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ust. § 120 ods. 1 O. s. p., a to povinnosť tvrdenia, t. j. povinnosť uviesť skutkové okolnosti, od ktorých odvíja uplatnený nárok a povinnosť dôkaznú, t. j. povinnosť skutkové tvrdenia, ktoré môžu byť dôvodom pre priznanie nároku, preukázať.

Dôkaznú povinnosť v sporovom konaní na preukázanie svojich tvrdení má navrhovateľ, ktorý nenavrhol a nepredložil súdu žiadne dôkazy vedúce k záveru o požičaní finančných prostriedkov v tvrdenej výške odporcovi. Odporca tvrdenia navrhovateľa poprel, preto rozhodnutie súdu nemohlo byť založené ani na nesporných skutočnostiach. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany navrhovateľa okresný súd vecne správne žalobu zamietol.

Navrhovateľ sa spolu s podaním odvolania domáhal priznania bezplatnej právnej pomoci. Odvolací súd navrhovateľa poučil v zmysle ust. § 30 O. s. p. o možnosti požiadať o bezplatnú právnu pomoc Centrum

právnej pomoci a odkázal ho na konzultačné pracovisko Centra právnej pomoci v Prievidzi, ktoré je najbližšie jeho bydlisku. Navrhovateľ však odvolaciemu súdu v stanovenej lehote podanie žiadosti o poskytnutie právnej pomoci nepreukázal, krajský súd preto mal za to, že o bezplatnú právnu pomoc nepožiadala.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešným účastníkom, trovy odvolacieho konania mu však nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.